

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F. P. so sídlom v B., IČO: X., v mene a na účet ktorej koná advokát doc. JUDr. B. F., PhD., proti povinnému **P. V.**, bývajúcemu v L., **pre vymoženie 916,15 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9 Er 673/2008, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012 sp. zn. 2 CoE 350/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec uznesením zo 4. januára 2012 č. k. 9 Er 673/2008–17 exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. R. K. pod sp. zn. EX 8928/08 vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení uviedol, že účastníci v medzi nimi uzavretej zmluve o úvere z 30. júla 2007 č. 3231187 dojednali aj rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej majú byť všetky ich vzájomné spory (v takto založenom právnom vzťahu vzniknuté) rozhodované výlučne Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Stálou rozhodcovskou, a. s. Túto rozhodcovskú doložku posúdil súd ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorá je neplatná, z ktorého dôvodu je exekučný titul materiálne nevykonateľný a absencia tejto vlastnosti tvorí neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonaní exekúcie.

Proti uvedenému uzneseniu podala oprávnená (na pošte dňa 24. januára 2012) odvolanie doručené prvostupňovému súdu 26. januára 2012.

Podaním z 26. júla 2012, doručeným okresnému súdu 10. augusta 2012 (č. 1. 62) oprávnená navrhla, aby bolo konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie prerušené a súčasne doplnila právnu argumentáciu podaného odvolania. Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že považuje za potrebné, aby Súdny dvor Európskej únie podal výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. októbra 2012 sp. zn. 2 CoE 350/2012 návrhy na prerušenie konania zamietol a uznesenie okresného súdu zo 4. januára 2012 potvrdil. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že v predmetnej veci nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a ani nie je treba obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor EÚ. V danej veci nebolo aplikované právo EÚ, ale priamo ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov. A aj v prípade, ak by súd považoval oprávnenou položené otázky za relevantné, judikatúra Súdneho dvora EÚ upravuje výnimky z povinnosti predložiť predbežnú otázku, a tými sú prípady, kedy existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora EÚ a výklad a správna aplikácia EÚ je súdu úplne zjavná. Námietky oprávnenej týkajúce sa správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov považoval za neopodstatnené.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie. Navrhla napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Trvala na legitimité návrhu na prerušenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012 sp. zn. 2 CoE 350/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012 sp. zn. 2 CoE 350/2012 zastavil bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Ladislav Górász, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová